

Šimon: Píšu ze záchoda... Snažím se být potichu, jak to jen jde. Jas obrazovky jsem nastavil na nejmíň, ale stejně se bojím, aby mě nevyhmátli. Řek jsem, že musím...

Š: Už jsem se bál, že dneska budu spát venku... Stavěli jsme si totiž domečky...

M: Proboha, jaký domečky zas? Já si tam snad pro tebe dojedu!

Š: Mami, nešil. To bylo takhle...

Š: Dneska dopoledne byl klídek. Pěkně jsme si užívali, že nic nemusíme. Akorát pokračoval turnaj ve florbale.

Š: Takže jsme hráli (tabulku jsem ti [vyfotil](#)), pak byl oběd (polívka a brambory s masem, pošmák jsem si) a zase klídeček.

Š: Pak ale přišli SRBáci, že na světě je víc a víc chudejch a něco o nůžkách mezi chudejma a bohatejma. Tomu jsem nerozuměl. No, takže jsme se šli zase inspirovat za Františkem. Ty dveře jsou teda zázrak, ti řeknu...

Š: Představ si, František si postavil vlastní domek a navedl nás, že si máme taky postavit. Haha, to nás teda pobavil. No ale dostali jsme provázky, pilu a sekyrku a nakonec jsme je fakt postavili! Každý tým jeden. Máš je ve fotkách, koukni [tady](#).

M: Teda, ty jsou skvělý. Jak jste to dokázali? A s tím nářadím umíte? Abyste si neublížili...

Š: Alfons si málem zasek sekerku do nohy a mně skoro spad strom na kebuli, když jsme ho káceli, ale jinak to byla celkem bžunda...

M: !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Š: Pak jsme taky zmokli jak slepice, při té příležitosti jsem zjistil, žeš mi nezabalila pláštěnku. Fakt dík... ☺ No, jsem rád, že byla ta průtrž, takže spíme pěkně v teplíčku našich peřin a spacáčků (ten mám, takže dík ☺). Musím jít, chystáme eště zítřejší progránek. Pa.

M: Pa.